

FORMA I ESTIL

Cadascun dels llibres de la Bíblia té la seva manera de ser llegit. Oi que no llegim igual una vinyeta còmica, que una notícia del diari, una poesia o la llista de la compra? I en canvi totes comuniquen alguna veritat, cadascuna en una forma diferent. Aquestes formes o **gèneres literaris** ens donen la clau d'interpretació: la vinyeta còmica ens dibuixa una situació que no és exactament real, però mostra una situació que qüestiona alguna cosa molt real i que ens ha

passat. També a la Bíblia: no tots els detalls ni totes les històries són o van ser literalment com es relaten, però allò que vol comunicar amb aquestes paraules sí que és molt real i molt important. Per exemple, els tres primers capítols del Gènesi (que expliquen la creació de l'univers i l'inici de la humanitat lluny de Déu) no pretenen ser un reportatge científic del que va passar, sinó una explicació poètica que comunica veritats molt profundes i importants: el desig de Déu creant-ho tot amb bondat, i la tendència humana autodestructiva de voler ser també déus.

La Pontifícia Comissió Bíblica, l'òrgan màxim d'estudi de la Bíblia dins l'Església, va escriure el 1993 que **no es pot llegir la Bíblia de manera literal** i fonamentalista, sense intentar comprendre els textos dins el seu context. Això ens ajuda molt a aprofundir els significats sense ser esclaus de les paraules!

Finalment, és interessant descobrir que dins de l'estil propi dels pobles semites (entre els quals forma part el poble d'Israel), i independentment del gènere literari que utilitzessin (crònica, llistat legislatiu, poesia...) **era significatiu repetir el relat dels esdeveniments més importants**. Així, trobem dos relats de la creació (Gn 1 i Gn 2), dues llistes dels Deu Manaments (Ex 20 i Dt 5), dues perspectives de les etapes del poble d'Israel governades per reis (1-2Re i 1-2Cr)... No és un fet accidental, ni un error: la repetició és una forma de subratllar el text, i si la segona vegada s'explica des d'una altra perspectiva (com en tots els casos), també d'enriquir-lo. Legalment, un fet no havia passat si no s'assegurava la presència de dos o més testimonis (Dt 19,15), de manera que dos relats dels esdeveniments fonamentals els convertien en indiscutibles. Podem pensar, finalment, en l'esdeveniment Jesús: no 2 sinó fins a 4 vegades (evangelis segons Mateu, Marc, Lluc, Joan) s'ha redactat per tal d'enriquir i assegurar als creients aquest succés extraordinari.